

РЕШЕНИЕ

№ 217

гр. Казанлък, 28.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАЗАНЛЪК, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВАЛЕНТИНА ИВ. ТОДОРОВА

при участието на секретаря ЕЛЕНА ИВ. СТОИЛОВА
като разгледа докладваното от ВАЛЕНТИНА ИВ. ТОДОРОВА Гражданско дело № 20225510102002 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба от „А. К.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: ****, представлявано от управителя И.Г.В., чрез адв. Г. В. В., с адрес за призоваване и съобщения: ****, против „Ш. Г. - ****“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: ****, представлявано от управителя С.И.Х.. Ищцовото дружество, чрез процесуалния си представител моли съда на основание чл. 415, във вр. с чл. 422 от ГПК, да постанови Решение, с което да се установи, че ответникът „Ш. Г. - ****“ ООД, с ЕИК *****, дължи на ищеца „А. К. ЕООД, с ЕИК *****, претендираните суми в Заявлението, по което е образувано ч. гр. д. № ****/22 г., а именно: 19 548,35 лв., представляващи неплатен остатък от дължимото възнаграждение по чл. 2, във вр. с чл. 16 от Консултантски договор № **** от ****г., сключен между ищеца и ответника; законна лихва върху неплатения остатък за периода от деня следващ датата на падежа, а именно от 28.05.2021 г. до датата на подаване на Заявлението 10.05.2022 г., равняваща се на 1 889,83 лв.; законна лихва върху неплатения остатък за периода от деня следващ датата на депозиране на Заявлението, а именно от 11.05.2022 г. до пълното изплащане на вземането. Твърди, че между ответника, като възложител и ищеца, като изпълнител, бил сключен Консултантски договор № **** от **** г., по силата на който изпълнителят предоставил на възложителя консултантска услуга, изразяваща се в изготвяне на инвестиционен проект, включващ подготовка на заявление за подпомагане, изработка на бизнес план, анализ на икономическа устойчивост на проекта и подготовка на заявки за плащане, съгласно условията по

Подмярка 4.2. „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програма за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. за проект: „Изграждане на модулно предприятие за преработка на мляко“. При кандидатстването по проекта към проектната документация бил приложен и сключения между изпълнителя и възложителя Консултантски договор № **** от **** г. с цел да бъде признат и одобрен разхода за консултантските услуги, дължими от възложителя на изпълнителя. Възложението по Консултантския договор № **** от **** г. било надлежно изпълнено от изпълнителя, като в тази връзка на възложителя било издадено Писмо-уведомление от 23.04.2021 г. от ДФ „Земеделие“, че проектът бил одобрен за финансиране без финансови корекции. С Писмото-уведомление за одобрение от възложителя били изискани няколко формални документа, които възложителят трябвало да представи на ДФ „Земеделие“ в 30 дневен срок, за да бъде сключен Договора за безвъзмездна финансова помощ. В дадения му срок възложителят не предприел действия и не представил изисканите му документи, в резултат на което на 10.08.2021 г. ДФ „Земеделие“ постановило решение за отказ от сключване на Договор за безвъзмездна финансова помощ. Така, въпреки одобрението на проекта, изработен от изпълнителя по Консултантски договор № **** от **** г., по вина на възложителя не бил сключен Договор за безвъзмездна финансова помощ между ДФ „Земеделие“ и възложителя. Сочи, че съгласно чл. 2 от сключения между възложителя и изпълнителя Консултантски договор № **** от **** г., Възложителят дължи на изпълнителя възнаграждение в размер на 2,5% от стойността на одобрения размер на инвестиционния проект, представляващи именно одобрения размер на инвестиционните разходи по проекта. Видно от т. I от Писмото-уведомление за одобрение от ДФ „Земеделие“ - 50% от одобрените инвестиционни разходи по проекта се равнявали на 443 449,52 лв., което означавало, че 100% одобрените инвестиционни разходи се равнявали на 886 899.04 лв., от които 865 267.36 лв. били за реализиране на проекта, а 21 631.68 лв., равняващи се именно на 2.5%, били за признатия разход за консултантското възнаграждение, дължимо от Възложителя на изпълнителя по консултантски договор № **** от **** г. Съгласно чл. 16 от консултантския договор № **** от **** г., в случай, че проектът бил одобрен, но по вина на възложителя не бѐдел сключен Договор за безвъзмездна финансова помощ с ДФ „Земеделие“, възнаграждението по чл. 2 е дължимо в срок до 30 дни от уведомлението от ДФ „Земеделие“, че проектът е одобрен за финансиране. Така, независимо, че в последствие по вина на възложителя не е сключен Договор за безвъзмездна финансова помощ с ДФ „Земеделие“, възнаграждението на Изпълнителя било дължимо, тъй като проектът е одобрен за финансиране. Видно от Решението за отказ на ДФ „Земеделие“ Писмото-уведомление за одобрение на проекта е получено /отворено в ИСУН/ от възложителя на 27.04.2021 г., като на същата дата 27.04.2021 г. и изпълнителят също е уведомил по мейл Възложителя, че е

издадено Писмото-уведомление за одобрение от 23.04.2021 г. от ДФ „Земеделие“, което като документ било прикачено към изпратения мейл. В дадения 30-дневен срок възложителят не е предоставил нито на изпълнителя, нито на ДФ „Земеделие“ изисканите с Писмото-уведомление документи, необходими за сключване на Договора за безвъзмездна финансова помощ и така на 27.05.2021 г. изтекъл срокът за предоставяне на документите и едновременно с това падежирало и дължимото от възложителя възнаграждение на изпълнителя. Твърди, че при подписване на Консултантския договор № **** от **** г., възложителят заплатил на изпълнителя аванс в размер на 2083,33 лв. без ДДС, като към днешна дата възложителят все още не бил заплатил и дължал на изпълнителя разликата до пълния размер (21 631,68 лв.) на договореното възнаграждение, а именно дължал доплащане на сумата от 19548.35 лв. без ДДС, като дължал и законна лихва за забава върху тази сума за периода от деня, следващ датата на падежа, а именно от 28.05.2021 г. до датата на подаване на Заявлението 10.05.2022 г., равняваща се на 1 889,83 лв., както и законна лихва върху неплатения остатък за периода от деня следващ датата на депозиране на заявлението, а именно от 11.05.2022 г. до пълното изплащане на вземането. Въпреки многократните покани за плащане към днешна дата ответникът не погасил остатъка от дължимото възнаграждение по чл. 2, във вр. с чл. 16 от Консултантския договор № **** от **** г., и подал възражение срещу заповедта за изпълнение, което обуславяло правния интерес на ищеца да предяви настоящия иск. Посочва банкова сметка на осн. чл. 127, ал. 4 от ГПК: IBAN: **** с титуляр „А. К.“ ЕООД. Претендира разноски в настоящото и заповедното производство.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК е депозиран писмен отговор от ответното дружество чрез адв. К. А. от АК-В.Т.. Заявява, че към датата на депозиране на настоящия отговор на управителя на представляваното дружество не са му известни факти и обстоятелства, които да обосновават извод за недопустимост на съдебно предявената претенция. Ответникът не оспорвал съществуването на правоотношение, сключено между страните по делото, чийто предмет бил подробно очертан в разпоредбата на чл. 1 от Консултантски договор № ****/**** година. Дружеството не спорело, че ищецът изпълнил работата, дефинирана чл. 1 от Консултантски договор № ****/**** година като такава по изготвяне на инвестиционен проект, включващ подготовка на Заявление за подпомагане, изработка на бизнес план и анализ на икономическата устойчивост на проект. Не спори, че инвестиционните разходи по проекта, одобрен от ДФ „Земеделие“ възлизали на сумата от 886 899,04 лева, както и че изчислено по правилата на Консултантския договор възнаграждението на изпълнителя възлизало общо на сумата от 21631,68 лева. Не спори и твърдението по исковата молба, че заплатил на ищеца сумата от 2 083,33 лева, без начислен ДДС. Ответното дружество не спори, че с Решение за отказ с № ****/**** година на ДФ „Земеделие“ било отхвърлено изцяло. Твърди, че във връзка с горните

признания било очевидно, че ищецът не извършил пълния обем на работата, възложена по силата на Договора и очертана в чл. 1, ал. 1 и ал. 2 от него, като: подготовка на заявки за плащане, включително и отчитане и управление на проекта съгласно условията на Подмярка 4.2. (ал. 1) и всякакви устни и писмени консултации, както и подготовка и окомплектоване на документи във връзка с управлението на проекта (ал. 2). Счита, че въпреки сторените по-горе признания на фактите, ответното дружество считало, че ищецът не притежавал вземането за главница и лихва, предмет на установителния иск. Довод в тази насока било и че разпоредбата на чл. 16 от Консултантския договор на която ищецът основавал вземането си била недействителна - нищожна. Въпросната разпоредба предвиждала, че възложителят дължи на изпълнителя цялото възнаграждение за възложената работа дори и в случай, че първият се откаже да изпълнява изготвения от изпълнителя проект и не сключи съответния административен договор с ДФ „Земеделие“. Или разпоредбата на чл. 16 създавала ликвидност и изискуемост на вземане на изпълнителя, следващо му се за пълното и точно изпълнение на цялата възложена по договора работа, независимо от това, че реално изпълнил само една част от нея. Сочи, че несъмнено процесното правоотношение било комутативен договор, доколкото всяка една от страните по него имала право да получи съответната облага при реципрочно изпълнение на задълженията на насрещната страна. Съгласно доктрината и константата практика на съдилищата и при комутативните договори следвало да е налице еквивалентност на престациите на страните по него /равностойност на разменените по него блага/. В конкретиката на спора и след като чл. 16 от сключения между страните договор създавал право в полза на изпълнителя да получи цялото възнаграждение за работа, при положение, че изпълнил само незначителна част от нея и че обективно нямало да изпълни останалата договорена такава, то очевидно била налице в неекивалентност на облагите, които всяка една от страните получила и ще получи по правоотношението. Въпросната неекивалентност на престациите пък била в разрез с добрите нрави, тъй като създавала предпоставка не свръхпрекомерно обогатяване в полза на страната, която получила облага в размер значително по-голям от тази, следваща се за отсрещната и предоставена от първата страна. А от своя страна накърняването на добрите нрави по смисъла на чл. 26 от ЗЗД се третираше като основание за недействителност-нищожност. В конкретиката на казуса и от изложеното по-горе следвал извода, че разпоредбата на чл. 16 от Договора, на която ищецът основавал съществуването на претендираното в производството вземане, била нищожна, поради нарушение на добрите нрави, доколкото създавала предпоставка за неекивалентност на престациите, които страните щели да извършат и са извършили в изпълнение задълженията си по договора. В случай, че горните доводи не бъдат споделени и разпоредбата на чл. 16 от Консултантския договор бъде третирана за валидно сключена, твърди, че претендираното вземане не съществувало и на друго основание. Както практиката на ВКС, така и теорията възприемали договорите, подобни

на процесния, като ненаименувано правоотношение, притежаващо едновременно характеристиките на договор за изработка и на договор за поръчка. Именно заради това разпоредбите на материалния закон, относно тези два вида договори, следвало да намерят приложение на общо основание и по повод на процесната сделка. В материалния закон, приложим и за двата вида договори, съществувала хипотезата, съобразно която изпълнителят имал право да получи съответната част от възнаграждението си, в случай, че само част от възложената работа била изпълнена - чл. 267, ал.1, изр.1 от ЗЗД и чл. 288, ал.2 от ЗЗД. Подобни права имал изпълнителя и в случай на прекратяване на договора от страна на възложителя. Твърди, че ответното дружество прекратило договора с конклюдентни действия, тъй като неизпълнявайки в срок указанията на ДФ „Земеделие“, препятствайки по този начин сключването и на следващия се Административен договор, пред изпълнителя била демонстрирана воля за прекратяване на правоотношението. Независимо от това обаче дали договорът между страните по делото бил прекратен или не, изпълнителят по него имал право само на възнаграждение, съответстващо на изпълнената част от работата. Съобразявайки, че дейностите по администрирането, изпълнението и отчитането на проекта били тези по същинската част от работата, възложена по силата на процесното правоотношение, следвал и извода, че в голямата си част договореното за изпълнителя възнаграждение следвало да овъзмезди именно работата по изпълнението и отчитането на проекта. На база посочения алгоритъм ответното дружество считало, че платената на ищеца сума от 2083.33 лева съответствала на изпълнената от последния по договора работа. Именно поради тези съображения ищецът не бил титуляр на вземане от ответника със соченото от него правно основание. Респективно и доколкото главното вземане не съществувало, не съществувало и акцесорното такова за мораторно обезщетение.

Страните, редовно призовани за датите на съдебните заседания, чрез писмени становища поддържат изложеното в исковата молба и в отговорите.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото, съдът прие за установено следното от **фактическа страна**:

РС-Казанлък е бил сезиран със заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 410 от ГПК от „А. К.“ ЕООД, ЕИК *****, против „Ш. Г. - *****“ ООД, ЕИК *****. По образуваното ч. гр. д. № *****/**** г. по описа на РС-Казанлък била издадена заповед № **** от **** г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК за следните суми: 19548,35 лв. – главница, 1895,26 лв. – законна лихва за забава от 28.05.2021 г. до 10.05.2022 г., по Консултантски договор № **** от **** г. и законна лихва върху главницата от 11.05.2022 г. до изплащане на вземането, както и 1328,88 лв. разноски по делото, от които: 428,88 лв. държавна такса и 900,00 лв. адвокатско възнаграждение. В заповедта за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК е посочено, че вземането произтича от сключен Консултантски договор № **** от **** г. между „Ш. Г. - *****“ ООД като

възложител и „А. К.” ЕООД като изпълнител, като изпълнителят предоставил на възложителя консултантска услуга изразяваща се в изготвяне на инвестиционен проект, включващ подготовка на заявление за подпомагане, изработка на бизнес план, анализ на икономическа устойчивост на проекта и подготовка на заявки за плащане, съгласно условията по Подмярка 4.2. „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програма за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. за проект: „Изграждане на модулно предприятие за преработка на мляко“. В законоустановения срок по чл. 414, ал. 2 от ГПК е постъпило възражение от „Ш. Г. - *****“ ООД. С разпореждане № ***** г. съдът е указал на заявителя, че може да предяви иск относно вземането, предмет на заповедта за изпълнение, в едномесечен срок от получаване на разпореждането като довнесе и дължимата държавна такса. В изпълнение указанията на съда и в срока по чл. 415, ал. 4 от ГПК, ищецът е депозирал искова молба срещу длъжника „Ш. Г. - *****“ ООД.

Като доказателство по делото е приет Консултантски договор № *****/***** г., сключен между „Ш. Г. - *****“ ООД, в качеството на възложител и „А. К.” ЕООД, в качеството на консултант.

В чл. 1 от договора е посочено, че възложителят възлага, а консултантът приема изготвяне на инвестиционен проект включващ подготовка, на заявление за подпомагане, изработка на бизнес план, анализ на икономическа устойчивост на проекта и подготовка на заявки за плащане, включително отчитане и управление на проекта съгласно условията на подмярка 4.2. Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 год. Консултацията е договорено да бъде предоставена във вид на подготовка, на заявление за подпомагане, изработка на бизнес план, анализ на икономическа устойчивост на проекта и подготовка на заявки за плащане, включително отчитане и управление на проект: „Изграждане на модулно предприятие за преработка на мляко“ и всякакви устни и писмени консултации отнасящи се до цялостната подготовка и окомплектоване на необходимите за кандидатстване документи и управлението на проекта.

В чл. 2 от договора е отразено, че възложителят се задължава да изплати на консултанта възнаграждение в размер на: 2,5% (две цяло и пет процента) от стойността на инвестиционния проект, предмет на настоящия договор, дължими както следва: 1600 (хиляда и шестстотин) лева при подписване на настоящия договор; 1600 (хиляда и шестстотин) лева при приемане от Възложителя на изготвеното заявление за подпомагане с подписване на приемо-предавателен протокол от двете страни; Разликата до 2,5% (две цяло и пет процента), в срок до 30 дни след подписване на договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ с ДФ „Земеделие“ - Разплащателна Агенция. Изплащането на възнаграждението за извършената консултация, ще се извърши по банков път по сметка на КОНСУЛТАНТА при банка Първа инвестиционна банка АД, BIC код FINV BG SF, сметка *****.

В чл. 3 срок на договора, страните са уговорили, че консултациите, предмет на настоящия договор, се предоставят в срок до получаване на окончателно плащане от Държавен Фонд „Земеделие“ Разплащателна Агенция.

В чл. 4 от договора възложителят „Ш. Г. - ****“ ООД се е задължил, както следва: да заплати на консултанта уговореното възнаграждение; при поискване от консултанта и с негово съдействие да уточни въпросите, предмет на консултацията; да осигури на консултанта съдействие и информация, необходими му за извършване на консултацията, както и при поискване да му предостави необходимите документи; с оглед точното изпълнение на предмета на договора да предоставя писмено или по електронен път на изпълнителя поисканата му информация, както своите идеи във връзка с изпълнението на проекта, не по късно от 5 (пет) работни дни преди крайната дата на съответния прием Подмярка 4.2. Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 год.; да представи на необходимите документи на Консултанта свързани с отчитане и управление на проекта.

В чл. 11, т. 3 от договора е посочено, че консултантът има право да ползва, за своя сметка услугите на трети лица и фирми, за изготвяне на маркетингови проучвания, статистики и Друга информация за изготвяне на бизнес плана.

В чл. 16 от договора страните са уговорили, че Консултантът не носи отговорност в случай, че при одобрение на инвестиционния проект, предмет на настоящия договор Възложителят по собствено желание откаже да изпълнява съответния проекта и не сключи договор с ДФ „Земеделие“ - Разплащателна Агенция. В хипотезата на чл. 16, ал. 1, Възложителят се задължава да заплати на Консултанта възнаграждението по чл. 2, ал. 1, т. 3 в срок от 30 дни считано от датата, на която Възложителят е получил заповед на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ - Разплащателна Агенция за одобрение на инвестиционния проект, предмет на настоящия договор.

В чл. 19 страните са договорили, че всяка от страните има право да прекрати договора, ако насрещната страна виновно не изпълнява свое задължение по него с двуседмично предизвестие.

В чл. 21 от договора е посочено, че нищожността на някоя клауза от договора или на допълнително уговорени условия не води до нищожност на друга клауза или на договора, като цяло.

Видно от представеното Уведомително писмо с изх. № **** г., адресирано до „Ш. Г. - ****“ ООД, във връзка с подадено от проектно предложение с идентификационен № **** в ИСУН по Процедура чрез подбор № **** по подмярка 4.2. „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти” от мярка 4 „Инвестиции в материални активи” от Програма за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г., след

проведена оценка проектното предложение получава 70 брой точки по критериите за оценка и е включено в списъка на проектните предложения, предложени за финансиране по процедурата, с одобрен размер на безвъзмездната финансова помощ 44 3449,52 лв., представляващ 50% от одобрените инвестиционни разходи. На получателя „Ш. Г. - ****“ ООД е указано, че изискваните документи трябва да бъдат представени в срок до 30 дни от изпращане на уведомителното писмо чрез ИСУН. В случай, че са представени изброените по-горе документи и получателят отговаря на изискванията на Раздел 11.2 от условията за кандидатстване ще бъде поканен за сключване на договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, в случай че не бъдат представени исканите документи в 30-дневния срок, ще бъде издадено решение за отказ за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ.

Видно от представената извадка от електронна поща, експертът „Европейски програми“ С.С. уведомява, че в системата ИСУН е получено писмо за одобрение на „Ш.Г.“ по подмярка 4.2.

Видно от Решение за отказ № ****/**** г. на Държавен фонд „Земеделие“, на основание чл. 38, т. 3, във връзка с чл. 36, ал. 2 от Закона за управление на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове и съгласно изискванията на т. 1.5. буква б) от раздел 11.2. „Критерии за недопустимост на кандидатите“, т. 9, във връзка с тире трето, предложение второ, във връзка с т. 2, т. 3. буква а), б), г), е) и ж) и т. 5 от раздел 27.1. „Процедура за уведомяване на неодобри и одобрени кандидати и сключване на административни договори за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ“ на Условията за кандидатстването по подмярка 4.2. „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програма за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. и на основание Заповед № 03-РД/1734 от 16.06.2021 г. е отхвърлено изцяло проектното предложение с наименование „Изграждане на модулна мандра за овче мляко и закупуване на специализирани транспортни средства“ за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Процедура за подбор на проекти № **** по подмярка 4.2. „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програма за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. в размер на 443 449,52 лв., от които 376 932,09 лв. от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и 66 517,43 лв. национално съфинансиране от държавния бюджет на Република България, с бенефициент „Ш.Г. ****“ ООД, ЕИК *****. Изложени са подробни мотиви за постановяване на решението, като е посочено, че кандидатът не е представил изискваните документи съгласно т. 3, буква а), буква б), буква г), буква е) и буква ж) от раздел 27.1 от Условията за кандидатстване в срока по чл. 36. ал. 2 от ЗУСЕСИФ, във връзка с т. 2 и т. 5 от раздел 27.1 от Условията за кандидатстване, в рамките на който следва да представи доказателства, че отговаря на изискванията за бенефициент и с

неговото изтичане се погасява правото да сключи договор за одобреното проектно предложение с № ****.

Видно от представената фактура № 1142/16.05.2018 г., с получател „Ш. Г. - *****“ ООД и доставчик „А. К.“ ЕООД, на 16.05.2018 г. е фактурирано плащане по чл. 2 от Консултантски договор № ****/**** г. в размер на 3840,00 лева с ДДС.

По делото е изготвено заключение по съдебно-техническа експертиза от вещото лице Н. С. И., което съдът кредитира като своевременно и обективно изготвено. Видно от експертното заключение, съгласно сключения консултантски договор изпълнителят - консултантът трябва да изготви инвестиционен проект включващ подготовка на заявление за подпомагане, изработка на бизнес план, анализ на икономическата устойчивост на проекта и подготовка на заявки за плащане, включително отчитане и управление на проекта съгласно условията на подмярка 4.2 Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 год. Реално подготовка на Заявление за подпомагане, изработка на бизнес план и анализ на икономическата устойчивост на проекта включват дейности по изготвянето на тези документи, заедно с всички други необходими документи и декларации съобразно Условията за кандидатстване. Тази част от предмета на договора включва всички документи, които са необходими и приложими за кандидата на етап кандидатстване, консултанта трябва да уведоми кои документи са необходими и в зависимост от уговорката може да участва в набирането на документите, изготвяне на бюджет, таблица за допустими инвестиции, анализ за икономическата устойчивост на проектното предложение, консултации за допустимост на разходите, съдействия и комуникация за събиране на оферти и сключване на предварителни договори с доставчици / изпълнители, окомплектоване на проектното предложение с всички декларации запитвания за оферти, оферти, предварителни или окончателни договори, решения за избор на изпълнител и др. документи доказващи съответствието с критериите за подбор на проекта. Дейностите по тази част от услугата включват изготвяне и цялостно комплектоване на проектното предложение заедно с всички необходими документи и декларации и тяхното подаване в системата ИСУН 2020. Към договорената услуга още спада и подаването или съдействие за подаване на документите за кандидатстване чрез електронната система ИСУН 2020. Консултации при подготовка на събирането на запитване за офертите и решението за избора на изпълнител е въпрос на договорка между страните по договора зависи как са се разбрали. Към дейностите още при необходимост се отнася и консултиране след внасяне на проекта при възникнала необходимост от допълнителни документи и разяснения. Изпълнителя следва да комплектова всички допълнително искани документи от оценителната комисия заедно с необходимите разяснения. Оценителната комисия е поискала два пъти разяснения и допълнителни документи. Исканите документи са приготвени и

комплектовани за предоставяне на оценителната комисия. Но това от какви услуги и консултации ще има нужда кандидата трябва да е предварително уговорено от страните. Съгласно договора консултантът може да извършва маркетингови проучвания, статистики и друга информация за изготвяне на бизнес плана. Съгласно подписания консултантски договор в предмета на дейност се включват дейности по подготовка на заявки за плащане, включително отчитане и управление на проекта съгласно изискванията на 4.2 от Програма за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 година. Консултантът следва да указва цялостно съдействие при управлението и организацията на дейности по изпълнението на проектното предложение. Държавен фонд Земеделие е издал Решение за отказ. Поради тази причина фактическите действия като управление и отчитане на проекта, подготовка на искане за плащане, заедно с комплектоване на всички необходими документи и декларации, както предоставяне при необходимост от консултации на бенефициента, оказване на съдействие при извършване на проверки от страна на Държавен фонд Земеделие, осъществяване на комуникация и предоставяне при необходимост на уточнения и допълнителни документи, разработване на документация и поддържане на комуникация за сключване на договори с доставчици, както и при възникнала необходимост корекция на подготвените документи не са изпълнение от ищеца, поради обективна невъзможност. Има възложени услуги за изпълнение съгласно договора за подготовката на заявки за плащане, включително отчитане и управление на проекта съгласно изискванията на подмярка 4.2 от Програма за развитие на селските райони за периода 2014 г. - 2020 година, но реално такива не са извършени. Вещото лице е посочило, че не е възможно точно определяне на съотношението на обем работа, тъй като обема работа се определя от няколко фактори - вложено време, положен труд, различна сложност на документите, опит, специфични познания и интелектуални способности на експерта подготвил проектното предложение за кандидатстване и документи на база на които да може да се определи точно следва да извърши. За част от факторите вложено време, положен труд, опит, специфични познания и интелектуални способности липсват документи от които точно да могат да се определят, предвид факта, че няма съотношение на работата в предоставената оферта, няма приемо-предавателен протокол или други документи от които да са видни посочените обстоятелства и техния обем. Освен това в определения размер допустими разходи в насоките за кандидатстване, както и в събраните оферти за избор на консултант също е посочена общо консултантската услуга и не е определено съотношение на отделните дейности. Поради тази причина определяне съотношение обем работа е невъзможно да бъде определено само на база изготвения пакет документи за кандидатстване - брой страници и сложност на попълване, защото и сложността на изготвянето много зависи и това доколко и каква информация е предоставил възложителят по договора и доколко е било обсъждано преди това подготовката на проектното предложение. На база направената справка на част от консултантските фирми

съотношението на обема, представляваща подготовка на Заявление за подпомагане, изработка на бизнес план и анализ на икономическата устойчивост на проекта по подмярка 4.2 представлява около 25 - 30 % от общия обем работа по договор. Следва да се има в предвид, че всяка фирма има различна методика на определяне на цената и начини на плащане. На база предоставения консултантски договор, определената в него цена и начините на плащане вещото лице допуска, че след като второто плащане е дължимо при изготвено заявление за подпомагане, изпълнителят може да е определил първите две плащания за изготвянето на проектното предложение, бизнес плана и анализ на икономическата устойчивост на проекта. Предвид факта, че това са документи необходими за кандидатстването и подаването на проектното предложение, а след тяхното изготвяне е определено възнаграждение, тъй като следващото плащане зависи от това дали проекта ще бъде допуснат до финансиране или не. Предвид направеното допускане изпълнителят по всяка вероятност е определил, че обема работа за подготовка на Заявление за подпомагане, изработка на бизнес план и анализ на икономическата устойчивост представлява 28.86% от общия обем работа съгласно предмета на договора. В случай, че това е процента за кандидатстването за финансиране, то тогава за дейността по подготовка на заявки за плащания, включително отчитане и управление на проекта би следвало да е 71.14 % от общия обем работа.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните **правни изводи**:

Съдът е сезиран с обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 422 от ГПК във вр. с чл. 266, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД.

Договорът за консултантски услуги представлява вид договор за изработка, имащ за предмет престиране на резултат от трудова /интелектуална/ дейност - в този смисъл решение № 12/31.05.2013 г. по т. д. № 239/2012 г. на ВКС, I т.о., решение № 5/15.03.2010 г. по т. д. 390/2009 г. на ВКС, I т. о. и решение № 71/03.06.2009 г. по т. д. №767/2008 г. на ВКС, II т. о./.

Съгласно чл. 266, ал.1 ЗЗД, поръчващият трябва да заплати възнаграждението за приетата работа.

За успешното провеждане на предявените искове, в тежест на ищеца е да установи следните обстоятелства: наличието на твърдяното облигационно отношение с ответника по описания в исковата молба договор за консултантски услуги, с който ответникът се е задължил към ищеца; собствената си изправност в облигационната връзка, приемане на работата от възложителя и размера на претендираното възнаграждение, както и че е настъпила изискуемостта на задължението, респективно ответникът е в забава, за което дължи обезщетение за забава в претендирания размер.

В доказателствена тежест на ответника е да установи, че е погасил задължението си или не дължи сумите поради обстоятелства, които не могат

да му бъдат вменени във вина, направените правоизключващи и правопогасяващи възражения, нищожност на чл. 16 от консултантския договор поради противоречие с добрите нрави, твърденията си за частично изпълнение на договора от страна на консултанта.

Разпоредбата на чл. 258 от ЗЗД сочи, че с договора за изработка изпълнителят се задължава на свой риск да изработи нещо, съгласно поръчката на другата страна, а последната - да заплати възнаграждение, а съгласно чл. 266, ал. 1, поръчващият трябва да заплати възнаграждението за приетата работа. Този договор е консенсуален, двустранен и възмезден договор. Договорът е неформален, но в настоящия казус е налице писмена форма на договора. В случая облигационното договорно задължение на ответника е да приеме изработената работа и да заплати уговореното възнаграждение - арг. чл. 258 от ЗЗД и чл. 266, ал. 1 от ЗЗД, а на ищеца по иска да изпълни точно в качествено, количествено и темпорално отношение описаните в договора дейности и да предаде изработеното на възложителя.

В конкретния казус е налице писмена форма на договора, който не е оспорен от ответника, поради което съдът приема, че между страните по него е възникнало валидно правоотношение със сочените права и задължения относно реализиране и финансиране на посочения проект.

Подаденото проектно предложение от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г., след проведена оценка е получило 70 брой точки по критериите за оценка и е включено в списъка на проектите предложения, предложени за финансиране по процедурата, с одобрен размер на безвъзмездната финансова помощ 443 449,52 лв., представляващ 50% от одобрените инвестиционни разходи. Съгласно чл. 2, ал. 1, т.3 от договора е отразено, че възложителят се задължава да изплати на консултанта възнаграждение в размер на разликата до 2,5% (две цяло и пет процента) от стойността на инвестиционния проект, предмет на настоящия договор, в срок до 30 дни след подписване на договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ с ДФ „Земеделие“ - Разплащателна Агенция. По делото се установи, че консултантът е изготвил инвестиционен проект включващ подготовка на заявление за подпомагане, изработка на бизнес план и е направил анализ на икономическата устойчивост. Консултациите са оказвани своевременно и точно и са свързани с оказване на съдействие за цялостно окомплектоване на проектната документация. Не се оспори и обстоятелството, че изпълнителят е провел консултации, свързани с разясняване и уточняване на редица изисквания по отношение на подготвяното проектно предложение, за да може и на тази основа да се разработи бизнес плана, доказващ икономическата жизнеспособност на проекта. Консултантът добросъвестно е извършил всичко необходимо към този етап на проекта. Изпълнението на договорните задължения и приемането им от възложителя се потвърждават от извършеното частично плащане от общата цена на договора в размер на 3840 лв. с ДДС, като в съставената фактура, изрично е посочено като основание за плащане по чл. 2 от договора.

След проведена оценка проектното предложение получава 70 брой точки по критериите за оценка и е включено в списъка на проектите предложения, предложени за финансиране по процедурата, с одобрен размер на безвъзмездната финансова помощ 443 449,52 лв., представляващ 50% от одобрените инвестиционни разходи. Същевременно консултантът няма вина за обстоятелството, че не се е стигнало до подписване на договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ с ДФ „Земеделие“ - Разплащателна Агенция. Видно от Решение за отказ № ***/**** г. на Държавен фонд „Земеделие“, е отхвърлено изцяло проектното предложение с наименование „Изграждане на модулна мандра за овче мляко и закупуване на специализирани транспортни средства“ за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, тъй като кандидатът не е представил изисканите документи. Поръчващият не е изпълнил основно свое задължение по договора да даде на изпълнителя необходимото съдействие за изпълнение на работата. Съдът намира за неоснователно възражението на възложителя, че е прекратил договора с конклюдентни действия, тъй като неизпълнявайки в срок указанията на ДФ „Земеделие“, пречатствайки по този начин сключването и на следващия се Административен договор, т. е. пред изпълнителя била демонстрирана воля за прекратяване на правоотношението. В чл. 19 от договора страните са договорили, че всяка от тях има право да прекрати договора, ако насрещната страна виновно не изпълнява свое задължение по него с двуседмично предизвестие. Възложителят нито твърди виновно поведение на изпълнителя, нито му е отправил двуседмично предизвестие. В нормата на чл. 89 ЗЗД е регламентирано, че при двустранните договори, ако задължението на едната страна се погаси поради невъзможност за изпълнение, договорът се разваля по право. Когато невъзможността е само частична, другата страна може да иска съответно намаляване на своето задължение или разваляне на договора по съдебен ред, ако няма достатъчен интерес от частичното изпълнение. За да бъде развален един двустранен договор по право, т. е. автоматично, без волеизявление на страните, на посоченото основание, не е необходимо наличие на виновно неизпълнение на основно договорно задължение на някоя от тях. В разглеждания случай никоя от страните по делото не се позовава на такава невъзможност на изпълнение.

В чл. 16 от договора страните са уговорили, че консултантът не носи отговорност в случай, че при одобрение на инвестиционния проект, предмет на настоящия договор възложителят по собствено желание откаже да изпълнява съответния проекта и не сключи договор с ДФ „Земеделие“ - Разплащателна Агенция. В този случай възложителят се задължава да заплати на Консултанта възнаграждението по чл. 2, ал. 1, т. 3 в срок от 30 дни считано от датата, на която Възложителят е получил заповед на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ - Разплащателна Агенция за одобрение на инвестиционния проект, предмет на настоящия договор. Договорът, съгласно чл. 20а ЗЗД, има силата на закон за лицата, които са го сключили, и като се е

съгласил с уговорката, че в 30- дневен срок, считано от датата на получаване на одобрение на инвестиционния проект ще заплати на консултанта възнаграждението по чл. 2, ал. 1, т. 3, въпреки че възложителя се е отказал да изпълнява съответния проект, той следва да го изпълни. Настоящият съдебен състав счита, че разпоредбата на чл. 16 от договор е ясна, безпротиворечива и разкрива действителната воля на договарящите. Още при сключване на договора за консултантски услуги страните са постигнали съгласие и са знаели отговорностите си. Разпоредбата не подлежи на тълкуване според критериите на чл. 20 ЗЗД, тъй като на такова тълкуване подлежат само неясните, непълни и неточни уговорки в договора, които поради недостатъците си породят съмнение и спор между страните относно действителното съдържание на постигнатото при сключване на договора общо съгласие и целените с договора правни последици. Неоснователно е и възражението за противоречие с добрите нрави поради липса на еквивалентност в насрещните престации. В съдебната практика противоречието с добрите нрави при сключването на сделките се свързва с нарушаване на общо възприетите в обществото нравствено - етични морални правила, които, наред с императивните законови правила, слагат граница на договорната свобода, предвидена с разпоредбата на чл. 9 ЗЗД. При възмездните сделки, както е и процесният договор за консултантски услуги, доколкото престацията на едната страна предполага насрещно задължение, съответстващо на полученото, от значение за преценката дали сделката не противоречи на добрите нрави е изследването на еквивалентността при размяната на дължимото. Като се държи сметка за признатата от законодателя свобода на договаряне и липсата на законова забрана да се договаря изпълнение на парично задължение в размер под или над обичайния за подобни случаи. Аргумент в подкрепа на засилената договорна автономия на търговците при сключването от тях търговски сделки е разпоредбата на чл. 294, ал. 2 ТЗ, установяваща възможност за уговаряне между търговци на лихва върху лихва, както и забраната, установена в чл. 297 ТЗ, за унищожаване на търговска сделка, сключена между търговци, поради крайна нужда и явно неизгодни условия /в този смисъл Решение № 139 от 4.03.2008 г. на ВКС по т. д. № 818/2007 г., ТК, II о./. С оглед на гореизложеното следва да се посочи, че установената нееквивалентността в престациите не може да повлияе на действителността на чл. 16 на търговската сделка, каквато е процесната.

При това положение съдът приема, че не е налице виновно неизпълнение от страна на изпълнителя на задължението му по договора за консултантски услуги.

Липсват и данни възложителят да е възразил срещу изпълнението.

С оглед гореизложеното се достига до извода, че изпълнителят е престирирал качествено и точно.

Не са налице и предпоставките на чл. 267, ал. 1, предл. 1 от ЗЗД, а и

ответникът не ги установи, а именно, че изпълнението на работата е станало невъзможно вследствие причина, за която никоя от страните не отговаря, изпълнителят няма право на възнаграждение. В чл. 267, ал.1, изр. второ от ЗЗД законодателят е предвидил, че ако една част от работата е била изпълнена и може да бъде полезна за поръчващия, изпълнителят има право на съответната част от уговореното възнаграждение. Приложението на чл. 267, ал. 1, изр. 2 ЗЗД изисква изпълнението на работата да е невъзможно вследствие причина, за която никоя от страните не отговаря. В процесния случай не е налице безвиновна невъзможност страните да изпълнят договора. При това положение съдът приема, че тази претенция на ищеца за заплащане на договореното възнаграждение е основателна.

Предявеният иск с правно основание чл. 422 от ГПК във вр. с чл. 86, ал. 1 от ЗЗД е самостоятелен и акцесорен, по отношение на иска с правно основание чл. 422 от ГПК, във вр. с чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, във вр. с чл. 266, ал. 1 ЗЗД, като вземането съществува само при наличието на задължение за плащане на определена сума, във връзка с неизпълнение на задължение по договора. Основателността на главния иск обосновава и основателността на акцесорния иск, поради което ответникът дължи обезщетение за забава, на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД в заявения размер, който не е оспорен от ответника.

Предявените иски се явяват основателни и следва да се уважат, за следните суми: 19548,35 лв. – главница, 1889,83 лв. – законна лихва за забава от 28.05.2021 г. до 10.05.2022 г., по Консултантски договор № **** от **** г. и законна лихва върху главницата от 11.05.2022 г. до изплащане на вземането, за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК № ****/**** г. по ч. гр. д. № ****/**** г. по описа на Районен съд-Казанлък.

С оглед изхода на спора ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените разноски на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК.

В заповедното производство са направени разноски в размер на 1328,88 лв., а в исковото в размер на 1928,88 лв., които са дължими и следва да бъдат присъдени с оглед изхода на спора.

Имайки предвид изложените съображения, КРС

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл. 422, ал. 1 от ГПК вр. с чл. 415, ал. 1 от ГПК вр. с чл. 266, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД, че „Ш. Г. - ****“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: ****, представлявано от управителя С.И.Х., дължи на „А. К.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: ****, представлявано от управителя И.Г.В., сумата от 19548,35 лв., представляващи неплатен остатък от дължимото възнаграждение по чл. 2, във вр. с чл. 16 от Консултантски договор № **** от **** г., сключен между ищеца и ответника, ведно със

законна лихва върху неплатения остатък за периода от деня следващ датата на депозиране на заявлението, а именно от 11.05.2022 г. до пълното изплащане на вземането и мораторна лихва за забава върху неплатения остатък от възнаграждението за периода от деня следващ датата на падежа, а именно от 28.05.2021 г. до датата на подаване на заявлението - 10.05.2022 г., равняваща се на 1 889,83 лв., за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК № ****/**** г. по ч. гр. д. № ****/**** г. по описа на Районен съд – Казанлък.

ОСЪЖДА, на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК, „Ш. Г. - *****“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: ****, представлявано от управителя С.И.Х., да заплати на „А. К.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: ****, представлявано от управителя И.Г.В., сумите, както следва: 1928,88 лв. – разноси по настоящото дело и 1328,88 лв. – заплатени разноси в заповедното производство.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред ОС-Стара Загора в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Казанлък: _____